

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HALLOWEENNACHT

Een griezelig stuk voor jongeren

door

Yan Gout

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.3049

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HALLOWEENNACHT* op te voeren moet de naam van auteur *YAN GOUT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/025
ISBN 978-90-385-11160

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Yan Gout
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(10 spelers)

ALLEWIS, het spook van villa Miranda

HET SPOOK VAN HIERNAAST

MOTORSPOOK

FRIVOLA

UITHANGSPOOK

SOFTIE 1

SOFTIE 2

FRANSKE, kindspookje

PIETJE, kindspookje

KLAARTJE, de enige normale verschijning in het hele gebeuren.

de rollen kunnen zowel door jongens als door meisjes worden ingevuld. Voor de rol van Allewis en het Motorspook gaat de voorkeur naar een jongen.

DECOR

De hall van de luxueuze villa Miranda. De villa staat echter al jaren leeg en is dus in verval. Er is een brede trap in een halve boog, gedeeltelijk afgebroken lambrisering, marmeren zitbanken tegen de muren, een deur naar een verder gelegen vertrek. In de wand is ook een op het eerste gezicht onzichtbare deur, waarlangs de spoken binnen- en buitenkomen alsof ze ‘door de muur lopen’. De voordeur is niet te zien, maar zeker aanwezig.

KLEDIJ

Omdat het spoken van de moderne tijd zijn, dragen ze geen wit laken over het hoofd. Enkel Allewis is gekleed als traditioneel spook. Ook zijn gezicht is gruwelijk en doet denken aan een doodshoofd. De anderen hebben allemaal witte accenten, die ad libitum kunnen ingevuld worden. Zo draagt Motorspook vb. witte handschoenen en een witte helm. Frivola is zeer mondain en uitdagend; Uithangspook heeft een mantel van vijf meter lang die over de grond sleept, Spook van Hiernaast verplaatst zich op rolschaatsen of skates, enz....

Scène 1

KLAARTJE : *(op met rugzak, stapschoenen, ligmatje enz.; kijkt nieuwsgierig om zich heen)* Hallo, is hier iemand? ... Hoehoe! Volk! *(kijkt omzichtig rond; komt verder binnen)* Hallo, ik ben het! Klaartje!... Is hier iemand? *(op heel andere toon tegen zichzelf)* Hier is duidelijk niemand. Heel het kot voor mij alleen. Net wat ik dacht.

(Er is even een ondefinieerbaar geluid.)

(spitst de oren; dan ontspant ze zich) Oef! Ik dacht dat ik toch iemand hoorde. *(begint zich te installeren: rugzak neer, slaapmatje uitrollen, slaapzak erop, enz.)*

(Plots vliegt er 'iets wits' dwars door de hall, van de ene zijde naar de andere. Het verdwijnt onmiddellijk weer. Moet een schrikeffect teweegbrengen in de zaal)

(schrikt enorm, maar herstelt zich meteen) Hé! Laat het uit, hé zeg! Wat was dat?... Wie was dat?... Hier is dus toch iemand... Hei, wie ben je? Kom tevoorschijn!

(Door een tot nu toe onzichtbare opening in de muur verschijnt een spook)

ALLEWIS : *(zeer traditioneel spook met wit laken; probeert Klaartje schrik aan te jagen; met donkere stem, langgerekt)* Boe! *(als Klaartje niet reageert, met wat meer animo)* Boe!

KLAARTJE : O, hallo! *(steekt hand uit)* Dag meneer Spook. Er is dus toch iemand in huis. Waarom antwoord jij niet als ik roep?

ALLEWIS : Ik zeg toch 'boe'?

KLAARTJE : Ja, nu, nadat ik tien keer geroepen heb. Ik vond het al zo vreemd. Een grote verlaten villa midden in een verwilderd park en dan niemand thuis? Dat

kan bijna niet, hé?

ALLEWIS : Waarom ben jij niet bang als ik 'boe' roep?

KLAARTJE : Ik? Bang? Ik ben nooit bang. En zeker niet van spoken. Spoken bestaan niet.

ALLEWIS : En ik dan? Besta ik niet soms? *(komt weer even dichterbij)* Boe!

KLAARTJE : Zeg hou maar al op met dat onnozele boegeroep. Dat is ouderwets. Dat zegden spoken vroeger in sprookjes.

ALLEWIS : Wat moet ik dan zeggen om jou aan het schrikken te krijgen?

KLAARTJE : Jij krijgt me niet aan het schrikken. En zeker niet met dat stomme witte laken. Je lijkt zo weggelopen uit ons mama haar wasmand. Waarom loop je eigenlijk met zo'n laken over je kop? Mag ik je gezicht niet zien? Is het zo afzichtelijk?

ALLEWIS : Mensen mogen ons gezicht niet zien. Dat is tegen de wet.

KLAARTJE : Zie, dat heb ik eigenlijk nooit goed begrepen. Waarom lopen spoken rond met een wit laken over hun hoofd? Dat moet toch vreselijk onhandig zijn. Voor mijn part mag je het gewoon af doen, hoor. Ik zal het aan niemand voortvertellen.

ALLEWIS : *(tegen zijn zin)* Nu goed dan. Eén keertje zal wel geen kwaad kunnen. Als je maar niet schrikt... O ja, jij bent nooit bang, dat was ik even vergeten. *(trekt langzaam laken af. Het gezicht is eerder een schedel met uitgeholde ogen, een ronde open mond, geen neus. Het geheel wekt afschuw op)* Nu goed?

KLAARTJE : *(reageert niet op lelijk gezicht)* Dat is al veel beter, al moet ik toegeven dat ik al mooiere gezichten heb gezien. En nu ter zake: wie ben jij eigenlijk?

ALLEWIS : Dat zou ik beter aan jou vragen. Jij komt hier zomaar binnenwaaien en mijn eeuwige rust verstoren. Dit is mijn huis, dus jij hoort je voor te stellen.

KLAARTJE : Goed dan. Ik ben Klaartje en ik kom hier logeren.

ALLEWIS : En jij denkt dat dat zomaar kan?

KLAARTJE : Momentje. Daar zal ik dadelijk op antwoorden. Eerst moet jij je nog voorstellen. Ik heb gezegd wie ik was. Nu jij nog.

ALLEWIS : Ik ben Allewis, het opperspook, hoofdman van het Genootschap der Eeuwig Dolende Spoken en wonende hier in deze villa Miranda sinds meer dan twintig jaren.

KLAARTJE : En dat moet ik geloven?

ALLEWIS : Ik geloof jou toch ook?

KLAARTJE : Ja, maar ik ben een meisje van vlees en bloed. Ik ben echt. Hier, voel maar eens (*steekt arm uit*). Dat kan ik van jou niet zeggen. Moet jij trouwens niet verdwijnen na middernacht?

ALLEWIS : Hoe weet jij dat?

KLAARTJE : Staat in alle verhaaltjes waarin spoken de hoofdrol spelen.

ALLEWIS : (*theatraal*) Wij komen bij de slag van twaalven en verdwijnen weer als de klok één ure slaat.

KLAARTJE : Dan ben je nu wel erg over tijd of veel te vroeg. Het moet ongeveer acht uur zijn, 's avonds wel te verstaan.

ALLEWIS : Ik weet het, ik weet het. Maar als mijn territorium wordt bedreigd, maak ik graag een uitzondering.

KLAARTJE : Om de mensen de stuipen op het lijf te jagen, zodat ze gauw weer verdwijnen, zeker? Wel, dan heb je deze keer de verkeerde voor. Ik blijf!

ALLEWIS : (*lichtjes in paniek*) Maar dat kan niet! Dat mag niet! Dat is onmogelijk!

KLAARTJE : In deze tijd is alles mogelijk, Allewis. Waarom zou ik moeten verdwijnen?

ALLEWIS : (*nog meer in paniek*) Omdat dit jouw huis niet is ... en omdat het straks vergadering is en daar kunnen we jou best bij missen.

KLAARTJE : Vergadering? Spokenvergadering zeker?

ALLEWIS : Hoe weet jij dat?

KLAARTJE : Staat ook in alle verhaaltjes over spoken. Ze komen bijeen om een of ander offer te brengen. Ze zeggen toverformules op, ze doen allerlei bezweringen...

ALLEWIS : Momentje! Je verwacht ons met heksen, meisje. Heksen doen zulke nare dingen. Ze dansen ook in een heksenkring en zingen duistere liederen en zo. Daar doen spoken niet aan mee.

KLAARTJE : Wat doen jullie dan?

ALLEWIS : Wij bespreken de toestand van het ogenblik. Hoe de woonst van onze medesproken er aan toe is na de laatste storm bijvoorbeeld. De meeste spoken wonen in ruïnes of in vervallen kastelen. Die brokkelen steeds maar verder

af... Maar waarom vertel ik jou dat eigenlijk? Ik moet jou hier helemaal niet hebben. Dadelijk komen mijn vrienden. Die hoeven jou hier absoluut niet te zien.

KLAARTJE : Ik heb je al gezegd dat ik blijf, al komen er nog acht spoken bij!

ALLEWIS : (*ontsteld*) Acht spoken? Hoe weet jij dat?

KLAARTJE : Zeg, scheelt er wat in jouw bovenkamer of zo? Ik weet alle dingen die jij zou moeten weten.

ALLEWIS : Maar dat is niet eerlijk! Jij zou dat niet moeten weten.

KLAARTJE : Sorry. En mag ik nu verder mijn bed opmaken? Eigenlijk was ik bezig mij te installeren. Ik ben op trektocht en ik wou hier de nacht doorbrengen. Morgen trek ik weer verder.

ALLEWIS : (*nu echt in paniek*) Maar dat is veel te laat! Dadelijk zijn de anderen hier.

(*er wordt gebeld*)

Zie je wel! Daar is de eerste al! Vlug, hij mag je niet zien! (*gooit zijn eigen witte laken over haar hoofd*)

(*Klaartje blijft op het bed zitten en verroert niet*)

Scène 2

SPOOK VAN HIERNAAST : (*komt binnen op rolschaatsen of skates; draait een pirouette en staat stil.*) Hoi Allewis. Hier ben ik al. Ben ik te vroeg? (*doet witte mantel af*)

ALLEWIS : Nee, nee, maar je bent wel de eerste.

SPOOK VAN HIERNAAST : Daarom ben ik ook het Spook van Hiernaast. Ik moet niet van ver komen. Ik ben als het ware jouw naaste geboort, Allewis, ook al ligt mijn kasteel hier een half uur vandaan.

ALLEWIS : Daar ben ik blij om. Een goede buur is beter dan een verre vriend, zeg ik altijd maar.

SPOOK VAN HIERNAAST : Je neemt me de woorden uit de mond, buurman. Wel fijn

dat we af en toe bij jou op bezoek mogen komen. (*gaat op het bed zitten, pal bovenop Klaartje*)

(*Klaartje veert met een gil recht*)

(*gilt ook, rolt naar de verste hoek van de hall*) Eikk! Wat is dat?

KLAARTJE : (*kruipt onder laken uit; masseert pijnlijke plekken*) Zeg, kun jij wel eens uitkijken waar je gaat zitten?

SPOOK VAN HIERNAAST : Hoe kon ik nu weten ... Zeg, wie ben jij? (*tot Allewis*)
Wie is dat?

ALLEWIS : Ze kwam hier zomaar binnenwaaien. Ik krijg ze niet buiten.

SPOOK VAN HIERNAAST : O nee? Dat zullen we dan wel eens zien! (*komt op Klaartje toe*)

ALLEWIS : Laat dat, Spook van Hiernaast. Dit is mijn huis. Ik zal zelf wel beslissen of ze eruit vliegt of niet.

SPOOK VAN HIERNAAST : (*draait een paar rondjes om Klaartje eens goed te bekijken*) Het is geen spook, maar ook geen mens van normale omvang... Wat gaan we ermee doen? (*plots*) We kunnen ze misschien gebruiken voor onze ceremonie!

ALLEWIS : (*kijkt hem verrast aan*) Hee?...

SPOOK VAN HIERNAAST : Wel ja, als ze toch niet weg wil...

ALLEWIS : We zien nog wel. We zullen afwachten wat de anderen ervan zeggen. Waar blijven ze trouwens? Ze hadden hier al lang moeten zijn.

(*ergens slaat een zware klok twaalf uur*)

Zie je wel: twaalf uur. Het uur der spoken is aangebroken.

KLAARTJE : Twaalf uur? Op mijn horloge is het amper half negen. Volgen jullie het zomeruur? Of het winteruur?

ALLEWIS : Dit is spokenuur, meisje. Daar begrijp jij niets van. Geloof ons nu maar gewoon en hou je gemak. (*tot Spook van Hiernaast*) Vertel me eens, collega, hoe gaat het daar in jouw kasteel? Nog veel bezoek gehad de laatste tijd? (*tot*

Klaartje) Zijn kasteel wordt de laatste tijd geteisterd door vandalen die alles meepikken wat ze kunnen dragen. Het is in-triestig!

SPOOK VAN HIERNAAST : Zeg dat wel, Allewis. Mijn meester - de duivel hale zijn ziel! - draait zich om in zijn graf als hij zou zien wat er van zijn fraaie woning geworden is. Een echte ruïne is het en het wordt alleen maar erger.

ALLEWIS : *(tot Klaartje)* Zijn meester, dat is baron Antoine-Bernard de Villeneuve de Fronsac. Hij is verongelukt toen hij aan 't rolschaatsen was.

KLAARTJE : Wat je me nu zegt! Een rolschaatsende baron. Bestaat dat dan echt?

SPOOK VAN HIERNAAST : Vroeger wel. Nu hij dood is niet meer. Maar ik zie dat je er niets van begrijpt. Laat het me uitleggen. Mijn kasteel, nu ja, dat van baron Antoine-Bernard is zo groot dat hij zich een stel rolschaatsen had aangeschaft om zich te verplaatsen. Van de woonkamer naar de keuken, van de slaapzaal naar de badkamer, van de bibliotheek naar zijn privé-museum, alles gebeurde op rolletjes. Zelfs in de tuin had hij wegen laten aanleggen in asfalt om ongestoord te kunnen rolschaatsen. Urenlang kon hij ermee bezig zijn. Op een keer probeerde hij op zijn rolschaatsen van de trap naar beneden te rijden, maar dat is hem fataal geworden. Een van de wielletjes is blijven haperen achter het tapijt en hij is voorover gevallen en nooit meer opgestaan. Net voor hij naar de eeuwige jachtvelden vertrok, kon zijn geest ontsnappen. Nu dwaal ik voor eeuwig door het kasteel. Ik probeer uit te vlooien hoe het in godsnaam mogelijk was dat mijn meester op zulke domme manier aan zijn einde kwam.

ALLEWIS : Dat zul je wel nooit te weten komen, collega. Iedereen weet dat het leven van een sterveling aan een zijden draadje hangt. Wees blij dat je nu als spook kunt verder leven.

(de huisbel gaat opnieuw)

Ha, daar zullen ze zijn!

SPOOK VAN HIERNAAST : Als je van de duivel spreekt, zie je zijn staart.

(door de onzichtbare deur komen de Softie brothers op, twee geschifte kereltjes; werpen zich voor de voeten van Allewis)

SOFTIE 1 : Hier zijn we, meester! We werpen ons aan uw voeten en wachten op uw bevelen.

SOFTIE 2 : Doe met ons wat u belieft, meester. Wij staan geheel ten dienste van u.

SOFTIE 1 : En van onszelf.

SOFTIE 2 : En van al de andere spoken.

ALLEWIS : Ja, ja, 't is al goed. Voorlopig heb ik niets nodig. Ga maar aan de kant zitten en stoor ons niet.

(Softies gaan op het bed van Klaartje zitten)

KLAARTJE : Zeg hé, willen jullie wel eens van mijn bed af gaan! Daar moet ik straks nog op slapen.

(Softies staan gelijktijdig op, bekijken het bed, bekijken elkaar, gaan ergens anders zitten. Opeens motorgeronk; Allewis gaat alvast opzij)

MOTORSPOOK : *(ruig figuur, stijl Hells Angels; komt binnengereden via de trap op bezem, aangedreven door motor van een kettingzaag; maakt indrukwekkende ronde door de hall; stopt bij Allewis) Yes! (met armbeweging) Alweer een record gebroken!*

ALLEWIS : Wat nu weer?

MOTORSPOOK : Duikvlucht steil naar beneden zonder benen te breken.

ALLEWIS : Van gebroken ribben zou je anders niet veel last hebben, Motorspook. Spoken zijn het overschot van de levenden op aarde.

SPOOK VAN HIERNAAST : *(theatraal)* De levenden die geen rust vonden in de dood, zodat ze voor eeuwig moeten blijven ronddolen.

ALLEWIS : Mooi gezegd, Spook van Hiernaast. Ik zou het zelf niet beter kunnen.

MOTORSPOOK : De Engelen van de Hel zullen me nu niet meer belachelijk maken.

KLAARTJE : Ik wist niet dat er in de spokenwereld ook Hells Angels bestonden.

MOTORSPOOK : *(macho)* Wat komt die kleine snotneus hier doen? *(kraakt zijn vingers)* Daar zullen we eens gauw korte metten mee maken.